№ 65 (261) Ausgabe A.

HOMAN

Cena s pi r yłkaj i dastaŭkaj da chaty.

na 1 hod—4 m. 80 fen., na 1/2 hodu—2 m. 40 fen., na 3 miesiacy — 1 m. 20 f., na 1 mies.—40 f.

Biełaruskaja Wilenskaja časopiś

wychodzić dwa razy ŭ tydzień: u aŭtorki i piatnicy.

Adres redakcii: Wilnia, Wilenskaja 33.
Adres administracii i ekspedycii: M. Stefanskaja 23.

CENA ABWIESTAK.

Na 4-aj staranie za radok drobnymi literam — 25 fen.; drobnyje abwiestki pa 5 fen. za słowa. Abwiestki ab śmierci — 60 fen. za liniejku drobnym drukam.

№ 65 (261) Hod III. Wilnia. 20 žniŭnia 1918 h. Cena 5 fen. (3 kap.)

Telehramy.

19 žniunia.

Zachodni teatr.

Front Ruprechta Bawarskaha: Na zachad ad Bejjel paśla wielmi wialikaha ahniu pačalisia anhlickije ataki miž Meteren i Meris. Jany byli adbi'y ŭ našych piarednich bajewych linijach. Naabapał Lis ažyŭlenyje raźwiedki. Na poŭnač ad Ankr my pasunuli ŭpiarod našyje linii i ŭziali pałonnych.

Front hienerał an-šefa Ben'a. Miž Ankr i Uaz zaŭziataja ahniewaja bitwa. Na paŭdnia ad Somm adkinieno nastupleńnie aŭstralijskaha wojska proci Herwil. Na zachad ad Rua našaje nastupleńnie było ŭdačnaje. Francuskije ataki naabapał darohi Amjen—Rua časciu kontratakami adkinieny. Niekalki pancyrnych aŭtomobilaŭ raźbito artyleryjskim ahniom i ručnymi hranatami. Na pałudzień ad Awr złamalisia druhije šturmy niepryjaciela. Niepryjaciel uwarwaŭsia ŭ zachodniuju čaść Bewreń. My ŭziali adtul našyje wojski na ŭschodniuju čaść. Pry La Sińji my adkinuli niekalki nastupleńniaŭ worahaŭ. Miž Uaz i En wialikaja artyleryjskaja bitwa. Pad wiečar niepryjaciel atakawaŭ miž Karipon i Nuwron. U zaŭziatych bitwach my zadzieržali niepryjacielski šturm, katory ŭsiudy złamaŭsio pierad našymi pazicyjami.

Front niamieckaha Naślednika: Ahniowaja bitwa i drobnyje styčki.

WŁADYWOSTOK. Čecha-sławacki hłaŭnakamandujučy pasłaŭ predstaŭnikom sajuźnikaŭ memoryał, u katorym wyjaśniaje, što kaniečna patrebna bolš chutkaja i bolš šyrokaja padmoha, kab zaniać Irkuck. Kali wojski sajuźnikaŭ praz 6 tydniaŭ nia zojmuć Irkucka, dyk heta adnolkawa s pahibiellu ŭsich čecha-sławakoŭ.

ŠTOKHOLM. Nastupnik Kaledina Bogajewski wystupiŭ proci supolnaj dziejnaści s čecha-sławakami. Jon sklikaje kazacki zjezd u Nižni Uralsk, kab pastanawić tam adłučycca ad sajuźnikaŭ.

KIJEU. „Русскій Голосъ“ nakazywaje: «darožniki nakazywajuć, što paśla zaniaćcia Hruzii niamieckimi wojskami tam prykładny paradak. Usiudy jość žadańnie wysunuć hruzin na pieršaje miesca. Arhanizacyja rehularnaj hruzinskaj armii idzie ŭpierad.

U Samary ŭtwaryŭsia «Kamitet členaŭ ustanoŭčaha sejma», katory abwieściŭ siabie ŭsierasiejskim uradam. Bolšaść jaho składajecca s scoyał-rewalucyanieraŭ. Wajennaja ŭłaść u rukach čecha-sławakoŭ. Pry kamitecie jość predstaŭnik sajuźnikaŭ.

BERLIN. Znachodziačyjsia tut ukrainski minister-prezydent Lizchub zajawiŭ karespandentam hazet, miž inšym: Pierš na-pierš treba wyjaśnić sprawu ab hranicy i finansach. Pałažeńnie ŭ Ukrainie robicca ŭsio macniejšym. Złość, paddzieržywanaja čužymi hrašyma proci ŭradu hetmana, słabieje. U najbližejšyje 3 abo 4 miesiacy maskoŭskije rubli buduć wyniaty z užytku i zamienieny karbowancami. Uradžaj u Ukrajnie sioleta wyžej siaredniaha.

BERN. U 6-ch wybarnych akruhoch Njujorka zrobleny pradwybarny blok miž respublikancami i demokratami. Hety blok pierad wybarami ŭ konhres pakazywaje bajaźń pierad pašyreńniem socyalistyčnych ruchaŭ u Amecy. Usie kažuć, što wybary ŭ senat i konhres adbuducca pad lozunhami „wajna ci mir“.

BERN. Amerykanski minister hrašawych spraŭ damahajecca pawyšeńnia padatkaŭ na zyski ŭ časie wajny ŭ raźmiery 80%. Hetkim sposabam, na jaho dumku, možna pakryć 40 miljardaŭ padatku.

BERLIN. Anhlicki wajenny karespandent Wilji, što byŭ doŭhi čas na paŭnočna-zachodnim froncie Indyi nakazywaje, miž inšym u adnej amerykanskaj hazecie: «Spačatku wajny tam byli zaŭsiodnyje bitwy. Momandzkije plamiony nam duža dadziewali. Pastajannyje napady miascowych žycharaŭ mienialisia z našymi karalnymi ekspedycyjami. Nam redka ŭdawałosia brać pałonnych. Raniejšaja naša indyjskaja armija ŭsia pasłana ŭ Eŭropu. My karystali aeroplanami i pancyrnymi aŭtomobilami.

WIENA. U Lublanie arhanizawałasia paŭdniowa sławianskaja nacyanalnaja rada, katoraja pastawiła sabie metaj dzieržaŭnuju niezaležnaść paŭdniowych sławian.

STETIN. Pławańnie ŭ bałtyckich hawaniach ciapier abwieščeno zusim swabodnym.

S pryčyny daražyni papiery i ŭsio ŭzrastajučaj płaty rabotnikam administracyja „Homana“ prymušena pa prykładu druhich hazet pawialičyć canu swaje hazety.

Pačynajučy ad 1 kastryčnika 1918 hodu asobny numer „Homana“ budzie kaštawać 10 fen; za miesiac u mieście—70 fen., wa ŭsim kraju i zahranicaj — 90 fen.

Wilnia, 20 žniunia 1918 h.

U Niamieččynie, nia hledziačy na toje, što wajna ŭsio jašče jdzie poŭnym chodam, ludzi ŭžo daŭno pačali dumać ab tym, jak adbudoŭwać žyćcio swaje staronki, krepka zrujnawanaje wajnoj. „Nielha sumlewacca, — piše byŭšyj kancler Niamieččyny, Michaelis, u zborniku „Die neue Heimat“,—što mirny čas budzie dla nas wielmi ciažki. Wa ŭsich halinach našaha haspadarskaha žyćcia budzie wyjaŭlacca niestača. Jeminnyje sprawy, praŭda, paprawiacca, bo šmat čaho budziem dastawać s sumiežnych uschodnich krajoŭ i wiernucca da chaty sałdaty, utrymańnie katorych za miežami kraju było wialikim cižaram dla našaha jeminnaha biudžetu,—ale wydajnaść našaj sielskaj haspadarki pamienšała praz wajnu na cely ściah hadoŭ. Z zamorskich ziamiel s pryčyny niestačy karabloŭ da nas buduć padwazić mała, abo ničoha, dyk jašče doŭha budzie panawać daražynia.

Toje, što piše Michaelis ab wialikoj i mahutnaj dzieržawie, u jašče wialikšaj miery adnosicca da našaha kraju.I nam treba bolš, čym kamu, pryhataŭlacca da toj wializarnaj i ciažkaj raboty, jakaja nas ždže ŭ blizkim užo časie.

Rabota henaja pierš za ŭsio ekanamičnaja, bo biez materjalnaje asnowy nielha budawać swajho dzieržaŭnaha žyćcia. Dziela jaje patrebna ŭtwareńnie specyalnych arhanizacyj, katoryje-by absłužywali, jak śled, biełaruski narod u jaho ekanamičnym adradžeńni. Paŭzirajmasia na susiednije krai—i ŭsiudy ŭbačym twareńnie ŭsielakich tawarystw, sajuzaŭ, supałak, bankaŭ, chaŭrusnych składaŭ i fabryk sielska-haspadarskich mašyn i t. p. Jak prykład, možem adznačyć na twareńnie ŭ Haličynie ŭkrainskaha parcelacyjnaha banku s kapitałam na 6 miljonaŭ kron; heta ŭstanowa maje zanimacca raspradažaj sielanam ziamli.

Kažučy ab našym kraju, my nie dajem pakul-što nijakaha planu, a tolki kidajem dumku, źwiertajučysia da tych biełarusaŭ i inšych ščyrych hramadzian našaje Baćkaŭščyny, katoryje zdolny da šyrejšaj ekanamičnaj pracy, majuć patrebnaje znańnie, mohuć sabrać, kolki treba, hrošy i h. p. Pryjšla ŭžo ich para, i jany pawinny dać Baćkaŭščynie toje, što pawodłuh ich zdolnaści i sił mahčyma, razumiejučy ŭsiu wahu wyznačenaha im žyćciom stanowišča.

Palaki i żydy.

Može kamu, nie znajučy našaha žyćcia, zdasca niepadobnym da wiery, što małaja žmienia polskich panoŭ, niekali panajechaŭšych s Polščy, hetak raspanošyłasia na našaj ziamli, što nia tolki apałačyła ŭsio tutejšaje panstwa, ale maje wialiki apetyt prahłynuć i biełaruskuju narodnuju masu i spolščyć usiu Biełaruś. Ale, na žal, heta — čystaja praŭda: my, biełarusy, lišnie wostra adčuwajem ucisk kultury, „bratniaha narodu“, katory starajecca nawiazać nam swaju nacyanalnaść zusim nie kulturnymi sposabami... Woś-že, my tym lahčej možem zrazumieć, što pawinny ciarpieć nacyanalnyje *mienšaści* ŭ Polščy, dzie palaki stanowiać nie niejkuju niewialičkuju žmieniu, a *panujučuju bolšaść*, i majuć (ci prynamsi buduć mieć) *ułaść* u swaich rukach.

S pamiž nacyanalnych mienšaściej Polščy najbolš jarka swaimi nacyanalnymi adznakami wydzielajecca žydoŭskaje nasialeńnie. Proci jaho i wystupaje pierajšoŭšy ŭsie mahčymyje hranicy polski nacyanalizm zachapiŭšyj pierewažywajučuju čaść polskaha hramadzianstwa. Ab polskich adnosinach da žydoŭskaj sprawy apawiedaje na stranicach hazety „Berliner Tageblatt“ p. Erich Dombrowski.

Jak nakazywajuć pamianutamu aŭtaru, polski ŭrad manicca prawodzić raŭnapraŭstwa ŭsich hramadzian. Ale chto žywie ŭ Polščy i choče karystacca hramadzianskimi prawami, toj pawinien być palakom. Žydy ani pawodłuh miesca žyćcia, ani z hramadzianskaha pahladu nie stanowiać adnarodnaj masy; rassypanyje siarod polskaha nasialeńnia, jany pawinny z im žiicca. Swaboda wiery maje być dla žydoŭ zabaspiečena; adnak, wykładowaj mowaj u ich škołach pawinna być mowa polskaja. Kaniečnie patrebna ahraničeńnie ŭ formie światkawańnia niadzieli, kab žydy ŭ hety dzień nie rabili konkurencyi chryścianam.

Dombrowski kaže, što prahrama polskaha ŭradu kirujecca da asymilacyi žydoŭ z reštaj nasialeńnia. Wiedama, ciapier jašče nielha praročyć udačy ci nieŭdačy hetaje prahramy. Usio budzie zaležać nia tolki ad zahadaŭ uradu, ale i ad duchu, jaki budzie panawać u prysłuchajučych jamu administracyjnych ustanowach. «Adnosiny da žydoŭ — kančaje swaju staćciu E. Dombrowski—daduć kulturnuju acenku polskaha narodu ŭ žyćci nacyonalnaściej. Ab hetym nie pawinny zabywacca la Wisły!»

Na žal, treba skazać, što apošnije słowy p. Dombrowskaha nia dojduć da wušej polskich palitykaŭ. Polskaja palityčnaja myśl daŭno ŭžo wyjšla za mieży paniaćciaŭ ab kulturnaści, pašanie nacyanalnych prawoŭ, čeławiekalubstwie. Sučasnyje palaki wierać tolki ŭ adnaho Boha: fizyčnuju siłu, siłu kułaka, gwałtu, dy hetak zahypnatyzawali i siabie, i swajo hramadzianstwa, što na jawie pačynajuć śnić, byccam jany ŭžo majuć henuju siłu. I choć žyćcio nieŭmalima napaminaje im, što jak-raz siły ŭ ich niema, što jany — zabaŭka ŭ rukach wialikich eŭropejskich wołataŭ,—aślapleńnie dahetul nie prachodzić, i heta jarka wyjaŭlajecca wa ŭsiej polskaj palityce gwałtaŭ i ŭcisku nad słabiejšymi narodami.

H. B.

U Wilni i wakolicach.

× **Biełaruskije pačatkowyje škoły** Biełaruskaha Kamitetu (Św.-Jurski pr. 44, 18 i Aŭhustynski zaw., rch wul. Sawič) pačali nawuku ŭ paniadziełak, 19 žniŭnia. Zapis nowych wučniaŭ jašče adkryt.

× **Padziaka.** Wučniam Biełaruskaj škoły ŭ Horadni zasyłajem serdečnuju padziaku za prysłanyje ŭ darunku sšytki i ŭsiaki pisarski ryštunak. *Wučni Biełaruskaj pačatkowaj škoły T-wa «Zołak».*

× **Hości z Niamieččyny.** Wiadomy niamiecki palityk i staronnik reformy ziamielnaj ułasnaści, Adolf Damaške, razam s predstaŭnikami niesocyalistyčnych prafesyanalnych sajuzaŭ Mithofam, Hartmanam i Huše, dy členam Rejchstagu, Berensam, pryjechali ŭ Wilniu. Jany znajomiacca z ekanamičnym pałažeńniem Litwy i starajucca wyzwać u niamieckim hramadzianstwie cikawaść da hetaha kraju. Z Wilni jany jeduć u Koŭnu.

× **Temperatura.** Najwyšejšaja i najnižejšaja temperatura za apošnije dni była (pawodłuh Celsija):

	najwyš.	najniž.
16—17	+ 20,9°	+ 13,2°
17—18	+ 19,3°	+ 10,0°
18—19	+ 15,9°	+ 12,0°

Z USIAHO KRAJU.

MIENSK. *Uradowa.* Na mocy pastanowy Rady Biełaruskaje Narodnaje Respubliki z 22 lipnia sioł. h., nowy Narodny Sekretaryat, złoženy pakul-što s staršyni J. Sierady i sekretaroŭ L. Zajca, F. Wiernikoŭskaha i W. Zacharki, 23 lipnia prystupiŭ da spaŭnieńnia swaich pawinnaściej, pryniaŭšy ŭsie sprawy ad Narodnaha Sekretaryatu 1-ha (gabinet Waronki i 2-ha (gabinet Skirmunta) składu.

Kancelaryja i addzieły Sekretaryatu mieściacca ŭ domie № 43, pry Zacharaŭskaj wulicy.

Staršynia Narodnaha Sekretarjatu prynimaje kožyn dzień, aprača świat, ad 10 da 11 hadz. ranicaj.

Krajowyje marki.

Spis prykazaŭ i zahadaŭ abwieščaje ab žmienie § 3 zahadu Pazyčkowaj Kasy na Ŭschodzi s 16 studnia 1918 h. Pawodłuh hetaj wiestki, Pazyčkowaja Kasa na Uschodzie maje prawa adhetul wydawać wiadomyje ŭžo „Darlehnskassenscheine“ (niamieckije rubli) ŭ markach—biletami na ½, 2, 5, 20, 50, 100 i 1000 marak. Wypusk nowych kredytak pačniecca ŭ kancy žniŭnia. Najpierš majuć być puščeny ŭ chod 50 markowyje kredytki. U čarodnych tydniach buduć wypuščeny ŭsie druhije kredytki z wyklučeńniem 1000 markowych, bo na ich pryhataŭleńnie treba jašče kolki času.

Kredytki, detaličnaje apisańnie katorych budzie padadziena dziela abulnaha wiedama, rožniacca ad starych kredytak tym,

1). što jany majuć być wydany ŭ markach,

2). što miejsca wydańnia ich —nie „Ost Bank für Handel u. Geverbe“ (Uschodni Bank dla Handlu i Promysłu), a „Darlehnskasse Ost“ (Pazyčkowaja Kasa na Uschodzi), katoraja ŭ swoj čarod ad 1 studnia 1918 h. ličycca ŭstanowaj niamieckaha hasudarstwa,

3). kredytki na piaredniaj staranie majuć nadpis, katory služyć zawiareńniem zabaspiečeńnia Niamieckaj dzieržawaj; tam napisano: „Wykup kredyta Pazyčkowaj Kasy Ost u normalnaj wartaści hasudarstwienaj marki zabaspiečen niamieckim hasudarstwam:

Naahuł 5, 20, 50 i 100 markowyje kredytki padobny da ŭžywanych dahetul 3, 10, 25 i 100 rublowych kredytak, adnak, rožniacca tym, što 5 markowyje atrymliwajuć sini, a 100 markowyje—zialony koler, kab nie było mahčymym źmiešywać s 3 i 100 rublowymi kredytkami. Dla ½, 1, 2 markowych kredytak wybrany zusim nowy ŭzor. Kredytki ŭsie buduć pad numerami.

Wypusk nowych markowych kredytak Pazyčkowaj Kasaj u walutnym adnošeńni nijakich źmien mieć nia budzie. Užo zahadam s 30 maja 1917 h. było apawieščeno zawiareńnie hasudarstwa niamieckaha ab wykupie hrošy pa 2 marki za 1 rubel, ad taho času hrošy Obost nia ličylisia boľš ŭ walucie rubla, ale ŭ walucie marki,—heta znače, što kurs hrošy zaležyć nie ad kursu rasiejskaha rubla, a ad kursu niamieckaj marki. Adnak, taja akaličnaść, što hetyje hrošy nasili nazoŭ rubla i na samych hetych biletach nie było hasudarstwienaj garancii, pasłužyła pryčynaj nialičenych niedarazumieńniaŭ, a tak sama i niedawierja. Praŭda, miastowaje nasialeńnie dawoli dobra wiedało ab wartaści hetych hrošy i roŭnaści ich z niamieckimi płacieżnymi znakami, ale ŭ wioscy, na žal, panawało wialikaje nieznańnie hetych hrošy, i heta akaličnaść časta była wykarystana na ŭbytak sielanam. Ciapier usie hetyje sumlewańni skončylisia. Wyžej padanyje słowy ab hasudarstwienaj garancii tak padabrany, što i samyje niedawierčywyje i lichajemnyje nia mohuć sumlewacca ŭ hasudarstwienaj garancii. Hrošy Oberost ciapier i swaim źwierchnim wyhladam roŭny kožnamu druhomu niamieckamu znaku apłaty. U płacieżnym ruchu nowyje kredytki pawodłuh wartaści swajej hetak sama adnosiacca da niamieckich hrošy, jak byŭšyje da hetaha času niamieckije rubli, h. zn. adna kredytka Pazyčkowaj Kasy Ost na 1 rubiel= roŭna kredytcy Pazyčkowaj Kasy na 2 marki = roŭna niamieckaj kredytcy na 2 marki.

Niejki čas buduć puskacca ŭ chod jak nowyje, tak i staryje „Darlehnskassenscheiny“. Wykup i spyn karystańnia byŭšych hrošy Oberost budzie adbywacca takim paradkam, što padawaciel zamiest byŭšaha niamieckaha rubla atrymaje kredytku Pazyčkowaj Kasy na 2 marki, i pačniecca tady tolki, jak nowyje hrošy buduć wypuščeny ŭ dastatačnym liku. Takim paradkam waładzielec byŭšych rubloŭ nie maje patreby niepakoicca, a, naadwarat, jon može spakojna karystacca i ciapier hetymi rublami pry płacieżach prywatnaha i publičnaha charaktaru, asabliwa pry znosinach s publičnymi kasami. Kali pačniecca wykup i spyn karystańnia starych hrošy, to peryod wykupu budzie taki doŭhi, što kožyn znojdzie mahčymaść wykupić swaje rubli. Peryod hety pa mienšej miery budzie 6-miesiačny, a dziela taho, kab kožyn biez nijakich turbotaŭ moh wykupić hrošy, budzie swaječasna ab hetym apawieščena i z hetaj-že metaj naładžena mnoha mienialniaŭ.

KOUNA. „Baltisch-Litauisch Mitteilungen“ tłumačyć zawiadzieńnie ŭ našym kraju waluty ŭ markach usio ŭzrastajučaj rožnicaj u canie tak-zwanaha „rubla Ob. Ost“ i rasiejskaha rubla. Pry wypusku rubloŭ Ob. Ost dumali zraŭnawać jaho kursam carskich rubloŭ. Šybkije źmieny kursu apošnich, adnak-ža, zrabili heta niemahčymym užo na samym pačatku. Paźniej byŭ ustanoŭlen pastajanny kurs rubla Ob. Ost na marki. Kali-ž paśla rasiejskaj rewalucyi carski rubiel, dachodziŭšyj u swaim časie kursu m. 2,80, pačaŭ niezwyčajna šybka padać, dachodziačy mamentami kursu 80 fen.,—istnawańnie rubloŭ Ob. Ost. s kursam 2 m. stałosia niežadanym dla niamieckaj waluty.

Krajowyje marki buduć puščeny ŭ chod u kancy žniŭnia. U pieršy čarod —50 markoŭki, paśla — ŭ praciahu 2 miesiacaŭ—paŭmarkoŭki, markoŭki, dwoch,—piacioch,—dwadcacioch—i stomarkoŭki. Tysiačamarkoŭki wyjduć paźniej. Usie bumažki buduć z numerami.

Francišk Olechnowič.

Na Antokali

pjesa ŭ 3 aktach sa śpiewami i tancami.

(Hladzi «Homan» № 64).

Zjawa 13.

Wincent, Michalina, Zośka i Barbara (uchodziać i siedajuć nawakoł stała).

Wincent.

A hdzie ŭžo wałačycca pa harach. Čeławiek nie sabaka, kab mieŭ biehać, jak toj koń. Haračynia strašennaja, sonce piače, — ci-ž nie lapiej ŭsiadzieć tutaka, i wypić piwa?

Michalina.

Ale. I ja ŭmaryłasia.

Barbara.

Jak wam zdajecca, ci Ihnat pryjdzie, ci nie?

Michalina.

Ach, kab tolki jon nia skryŭdziŭsia!

Zośka.

Nia skryŭdzicca.

Michalina.

Skul možeš wiedać, durnaja?

Wincent.

Dy kiń! Usio dobra budzie!

Michalina.

A ja maju niejkaje błahoje pračućcio!

Barbara.

Hłupstwa pračućcio. Usio dobra budzie! Na što biez pryčyny markocicca!

Zjawa 14.

Tyje-ž i Ihnat.

Ihnat

(ubiehaje zasopšysia).

Pan Wincenty! Dzie piśmo?

Michalina.

A wun!—woś i naš Ihnat!

Zośka.

Pan Ihnat! čamu wy tak spaźnilisia? Nam było smutna biez was.

Barbara.

Što-ž heta? Wy nia chočecie nawat prywitacca?

Ihnat (witajučysia).

Ach, wybačajcie! Pan Wincent! Dzie piśmo?

Michalina.

Siedajcie panok z nami!

Wincent.

Jakoje piśmo? (prypomniŭšy) Ach, praŭda! zabyŭsia! było niejkaje piśmo. Nie pamiataju kudy padzieŭ...

Ihnat.

Jazep kazaŭ, što schawali ŭ kišeń.

Wincent.

U kišeń? (šukaje ŭ kišeni). Dyk siedaj-že narešcie! Što ty staiš nada mnoj, jak čort nad hrešnaj dušačkaj! Hłupstwa piśmo! Nie ŭciače. Pračytaješ zaŭtra. Siahońnia treba supačyć, pawiesialicca... (znajšoŭšy piśmo daje jaho Ihnatu).

Ihnat

(siedaje, nakładaje na nos akulary i čytaje).

Barbara.

Woś pracawity čeławiek! Nikoli nie adychnie.—nawat u niadzielu zajmajecca intaresami... (da Ihnata) Pan Ihnat, pan Ihnat!...

Ihnat.

Wybačajcie, wybačajcie!... ja zara.

Barbara.

Na takoha čeławieka možna śmieła apiercisia!

Wincent.

Ihnat? heta ściena, mur! Za im jak za muram.

Michalina.

Dyk treba zakazać abied i dla Ihnata... Jon-že peŭnie tak sama nia jeŭšy.

Wincent.

Što-ž ty siadziš? Pan Ihnat! Što wy budziecie jeści?...

Ihnat.

(piśmo wypało z ruk, wočy hladziać u adzin punkt, ruki biazsilna apuścilisia, uwa ŭsiej figury widać biazsille. Maŭčyć).

Michalina.

Pan Ihnat!...

Barbara.

Pan Ihnat! što pan?... Što wam?...

Wincent

(tuzajučy Ihnata).

Ihnaś!...

Ihnat (słabym hołasam).

Nie taja linija... nie taja linija!...

Wincent.

Heta z haračyni tak (Da kelnera): Chłapiec! ščudzionaj wady... abo lapiej piwa!...

(Usie abstupajuć Ihnata).

Barbara.

Wiedama! u takuju haračyniu niema dziwa, kali čeławieku zrobicca kiepska.

Ihnat (j. w.).

Nie taja linija!

Z mienskaha žyćcia.

— Nas prosiać nadrukawać, što prajektawanaje złučeńnie klubaŭ „Biełaruskaja Chatka“ i tak-zwanaha rasiejskaha, ab čym u nas była pamieščena karespandencyja, maje na meci nie złučeńnie biełarusaŭ z maskoŭščynaj, a złučeńnie arhanizacyj, jakije majuč tyje-ž samyje kulturnyje zadačy.

Litoŭskaja wystaŭka.

18 žniŭnia ŭ Karaleŭcu adčyniena litoŭskaja wystaŭka. Zastupnik načalnika Militär-Verwaltung Litaŭen u swajej pramowie nazwaŭ hetu wystaŭku mastom, jaki žwiazywaje Litwu z Niamieččynaj.

HORADNIA. Za niačystaść u ich salonach pakarany štrafam dwoch tutejšych cyrulnikaŭ.

Šawiec Noj Puzeŭski za niezajaŭku skury pakaran štrafam 50 mar.

HORADNIA. 11 žniŭnia niemcy ŭstroili tut wialikaje sportowaje i himnastyčnaje świata, na katorym było kala 3.000 haściej, u tym liku mnoha žycharaŭ kraju.

HORADNIA. Da storaža na čyhuncy ŭ 3 wierstach ad miesta zajšoŭ niejak mały chłopčyk i paprasiŭ napicca. Pakul storaž chadziŭ da studni, chłopčyk sčez razam z kišaniowym hadzinnikam, ležaŭšym na stale. Kolki dzion tamu nazad storaž sustreŭ na wulicy ŭ Horadni małoha złodzieja z dreŭlanym konikam. Chłopiec pryznaŭsia, što „pamieniaŭ“ srebny hadzinnik na hetaha konika ŭ adnej kramie. Waładzielca kramy addali pad sud.

BIAŁASTOK. «Bialyst. Ztg.» adznačywaje, što waročajučyjesia ŭciekačy, ładbudoŭwajučy swaje chaty, starajucca staŭlać ich bolš praktyčna i choraša, čym byli raniejšyje. Ścieny ŭ ich wyšejšyje, wokny—wialikšyje; pry budawańni studzien uhledajucca, kab jany nie byli škodny zdaroŭju; pierad chatami sadziać kwietki, staŭlajuć płaty i t. d.

ČORNAJA WIEŠ, pad Biełastokam. Tut zdajuč u padrad budoŭlu wialikaha domu dla žylla. Ab warunkach možna dawiedacca ŭ tutejšym laśnictwie, abo ŭ upraŭleńni lesami ŭ Biełastoku, Mikałajeŭskaja wul. 3

ORANY. Za sprobu dać chabara kantraleru miasa tutejšaha žychara Symona Mahadoŭskaha aštrafawali na 500 m.

DŹWINSK. Na miesca wyjšaŭšaha ŭ adstaŭku štadthaŭptmana barona v. Braŭn naznačen kapitan Bewerunge.

Tut adkryta wašaprudka, katoraja daje mahčymaść tysiačam ludziej kožyn dzień ačyścicca ad brudaŭ.

ASTAŠA. Na wiasielli hości paswarylisia, i ŭźniałasia wializarnaja batalija. Niekatoryje bilisia zialeznymi prutami, inšyje—kamieńniem, a Uładysłaŭ Haroška—waławianaj kulaj, pryładženaj da kanca pružyny. Dajšło da taho, što Haroška wyhnaŭ s chaty nia tolki ŭsich haściej, ale i maładych. Kaniec hetaha wiasiella adbudziecca na sudzie.

KRYWULKA. U nočy na 15 žniŭnia s tutejšych chlawoŭ wykradzieny 10 świniej. 2 zabity na miescy. Adnak, złodziejaŭ razam s kradzienym udałosia zadzieržać u Suwałkach. Jany addadzieny pad sud.

PILIPOWA. Za niedazwolanaje rybactwa ŭ tutejšych wodach addadzieny pad sud niekalki asob.

ČERNIAKOU. S pašy prapała 14 hadowaja dziaŭčynka-pastuška s 3 karowami. Dumajuć, što tut mieło miesca lichadziejstwa i kraža karoŭ.

KOUNA. Kala fortu № 1 znajšli chłopčyka 2 dzion z zapiskaj u litoŭskaj mowie: „Kazimir, katalik“. Ab matcy ničoha niewiadoma.

KOUNA. Za apošni čas wada ŭ Niomnie stajała tak wysoka, jak nikoli ŭ hetu paru nie bywała: 1 m. 76 c. wyšej normy.

ŽAGORY. Tut palicyja areštawała bandu, učyniŭšaju u wakolicach mnoha zabojstw i hrabiežstwaŭ.

PŁUNGI. Tut adbylisia uračystyje zakładziny fundamentu nowaha katalickaha kaścioła. U fundamenci zamurawali blašanku z roznymi sučasnymi dakumentami. Byŭšyje na ŭračystaści ludzi sabrali pamiž saboj 2.500 marak.

LIGUMAI, Šawielsk. paw. Tutejšaja hramada pastanawiła zakončyć budoŭlu kaścioła, pačatuju wajnoj i spynienuju s pryčyny wajennaj nawalnicy.

KURŠANY. Dwa niamieckije wajennyje, Neŭman i Lenkfeld, zabity razbojnickaj bandaj.

MITAWA. 38-hadowaja Liza G., utraciŭšaja niekalki hadoŭ tamu nazad abiedźwie nahi, u tuju niadzielu atruciłasia, abrydziŭšy žyćcio.

WENDEN. Staršynia Ronnebergskaj wołaści, Wendenskaha paw. v. Zengbuš, zastrelen u časie padarožy ŭ Raŭnu. Kula papała ŭ łohkije. Armiejskaja kamanda 8 nałažyła na hramadu Horstenhof, u miežach katoraj jon zastrelen, štrafu 50.000 marak.

S Polšč̌y.

WARŠAWA. Dziela wiadzieńnia pierahaworaŭ z aŭstryjackim uradam ab roznych nieadkładnych pytańniach u Wielnu pasłany predstaŭnik polskaha ŭradu, hr. Przeździecki.

BERLIN. „Lok. Anz.“ piše: „U časie narad u wialikaj hłaŭnaj kwatery z učaśnikami predstaŭnikoŭ polskaha ŭradu zhodzilisia ab kandydatury na polski tron erc-hercoga Stefana. Złučeńnie Polšč̌y z Haličynaj akančacielna adkinuto. Hetak sama pakinuta dumka addać polskuju karonu impieratary Karalu. Polšča budzie niezaležnym karaleŭstwam, apirajučymsia na centralnyje dzieržawy. Što ŭ pieršy čarod joj prydziecca abapiercisia na Niamieččynu, ab hetym niełha sumlewacca. Niamieckije intaresy buduć zabaspiečeny specyalnymi ŭmowami i konwencyjami“.

Erc-hercog Karol-Stefan radziŭsia ŭ 1860 hadu. Druhaja jaho dačka, Maryja, u 1909 hadu wyjšła zamuž za Hieronima Radziwiłła, trejciaja, Matylda,—za kn. Čartoryjskaha. Erc-hercog užo mnoha hadoŭ žywie ŭ adnym z swaich zamkaŭ u Haličynie.

WARŠAWA (W.T.B.). „Przegl. Por.“ nakazywaje, što rezultaty narad u niamieckaj hłaŭnaj kwatery—wielmi dobryje. Wiedama, patrebny buduć jašče dalejšyje pierehawory, ale pryncypialnaj uhody ŭžo dajšli.

WIESTKI Z RASIEI.

BERLIN. Helferich nia wierniecca na swajo stanowišče niamieckaha pasła pry rasiejskim uradzie, pakul niamieckaje pasolstwa budzie astawacca ŭ Pskowie. Časowa sprawami pasolstwa kiruje rajčy pasolstwa, Rycler, u Rewieli.

ŠTOKHOLM. S pryčyny wiestki, što pieciarburskaja arhanizacyja kadetaŭ wyskazałasia proci palityki Milukowa, s kadeckich krynic nakazywajuć, što hena rezalucyja pryniata na prywatnaj naradzie 15-ciu niemajučymi pawahi kadetami. Milukow uziaŭsia być pasrednikam miž kijeŭskimi kadetami z niamieckaj oryentacyjej i maskoŭskimi kadetami. U apublikowanaj hazetami zajawie Milukow kaže, što treba kirawacca tolki intaresami kraju. Ad sajužnikaŭ dla Rasiei nijakaj pamačy niełha spadziewacca.

ROTTERDAM (W.T.B.). Dyplomatyčnyje znosiny miž Amerykaj i Sawieckaj respublikaj razarwany. Čyčeryn zajawiŭ predstaŭnikom sajužnikaŭ, što Rasieja znachodzicca nie ŭ pałažeńni wajny, a abarony. Predstaŭniki sajužnikaŭ adkazali jamu, što na jaho i na rasiejski ŭrad uskładajuć asabisty adkaz za los areštawanych sawieckim uradam anhlickich i francuskich hramadzian.

BERLIN. Biuro (P.T.A.). nakazywaje z Maskwy ab zaniaćci Simbirska sawieckim wojskam. Wojska sawietaŭ padychodzić da Kaciarynburha. Trockij—na froncie. 8.000 aružnych kazakoŭ pryłučylisia da sawieckich wojsk. Sawieckije wojski jduć na Oniegu.

HAAGA. Pawodłuh «Times'a», pałažeńnie čecha-sławakoŭ u Sibiry — wielmi ciažkoje. Wyjaŭlajecca niestača artyleryi, patronaŭ, botaŭ. Na čyhunkach niechwataje wahonaŭ. Hetaja ž hazeta nakazywaje s Pieciarburha ab wykryćci zmowy, mieŭšaj na mecie pawarot caryzmu. Idejnym kiraŭnikom jaje ličać b. maršałka Dumy, Rodzianku.

PARYŽ. «Temps» nakazywaje, što hłaŭnuju kamandu nad wajennymi ekspedycyjami ŭ Rasieju i na Urał uziała Anhlija.

Wincent.

Heta ja, Ihnaś! Paznaješ mianie? Heta — ja Wincent!

Ihnat.

Nie taja linija, pan Wincent, nie taja linija.

Wincent.

Što jon kaže? Ihnaś! Hdzie linija? chto linija?

Kelner

(niasie šklanku z wadoj).

Michalina (da Wincentaha).

Pakiń jaho! Chaj wypje wady, to lapiej jamu budzie! (da Ihnata) Pan Ihnat! wypicie wady! (Daje jamu šklanku).

Ihnat (u złości).

Dy kažu-ž: nie taja linija Radziwiłłowičaŭ! Toj, što pamior u Amerycy—heta z druhoj linii.

Wincent.

Jon u haručcy!

Michalina.

Skul-że wy wiedajecie?

Zośka.

Ach, ja nieščaśliwaja!

razam

Ihnat.

Piśmo... Piśmo ad konsula... Ja pasłaŭ swaje papiery, a jany adasłali mnie i pišuć, što heta nie taja linija. Niabaščyk mnie nie radnia.

Wincent (u złości).

A kab ty zhareŭ! Hdzie-ž hetaje piśmo?... (padymaje piśmo z ziamli i čytaje, paśla kaže da Ihnata): Dyk na što ž kazali ab tym, čaho nie było?! Ech paskudnik!...

Michalina

(walicca na kresła i ciažka dychaje).

Što?! nie radnia? O, Božuchna!... Och, och! kab chacia sto tysiačaŭ!...

Zośka.

Kab chacia piaćdziesiat!

Wincent.

Kab choć dziesiać! — i to było b dobra. A tut ničahusieńki! A kab ciabie kolka ŭ bok! Woś šelma!

Zośka (da Ihnata).

Dyk heta-ž ašukanstwa, daliboh! Kali tak, kali wy ŭžo mianie tak pierad ślubam ašukali, što ž by było paśla ślubu!? Oho ho! Wam zusim wieryć niełha! O! ja nie takaja durnaja! Nia wyjdu za was zamuž,—za takoha ašukanca! (idzie ŭ hłyb sceny).

Ihnat.

Dyk panna Zofija!... dyk panna...

Michalina (da Ihnata).

Fe! heta nadta brydka! My nikoli nie spadziewalisia, što wy, pan Ihnat, budziecie nas hetak ašukiwać! Ja zaŭsiody dumała, što na heta nie pawažycieśia! Ja dumała, što wy inšy čeławiek! Nikoli nie spadziewałasia!.. Fe! soram pan Ihnat.

(adchodzić za dačkoj).

Ihnat.

Wybačajcie... Dyk ja...

Wincent.

Na što-ž duryli haławu, kali hety niabaščyk wam nie radnia? Što heta?! Žarty? O! ja žartawać s siabie nie dam!

Ihnat.

Dyk pan Wincent! Ja-ž nie kazaŭ, što heta napeŭna, ja doŭha nia wieryŭ — heta wy kazali, što napeŭna..,

Wincent.

A bo wy biezupynna hawaryli, što toj zradziŭ taho, a toj hetaha; dyk ja padumaŭ, što i zapraŭdy was zradziŭ jakiś bahaty dziadźka... A kab ty zhareŭ!... Usio prapało!... (Idzie za žonkaj).

Ihnat.

Wybačajcie, ja wam chaču ŭsio dobra rastłumačyć. Bačycie—mianie zradziŭ Ambrožy, a Ambrožaha...

Wincent.

Dyk chacia ŭ taki moment kiń radzić swaich Ambrožych, a to čeławieka da złości dawiadzieš!

Ihnat.

Pan Wincent! Wybačajcie, a hetyje 50 rubloŭ?

Wincent.

A adčapisia ŭžo ad mianie!
(z žonkaj i dačkoj pajšoŭ za kulisy).

Zjawa 15.

Ihnat Barbara i Kelner.

Ihnat.

(siadzić na kreśli i, hledziačy nieprytomna, paŭtaraje):

Nie taja linija!... Nie taja linija!...

Kelner (uchodzić).

A dla pana treba abied?

Ihnat (j. w.)

Nie taja linija... što? a? abied? — nie, nia treba!... Nie taja linija...

Kelner (wychodzić).

(*Dalej budzie*).

MASKWA. «Prawda» piše: «Likwidacyja wysadki anhličan na Rasiejskuju ziamlu — heta sprawa niekalkich dzion. Wyjezd niamieckaha pasolstwa nie aznačaje nowaj wajny".

Kazań, zaniataja čyrwonaj hwardyjej, znachodzicca pad ciažkim ahniom čecha-sławackaj artyleryi. U mieście ŭźnialisia wializarnyje pažary, źniščyŭšyje ŭžo cełvie kwartały.

Pierewažnaja čaść Samarskaj huberni, pawiety Nowauzieński i Mikałajeŭski,—ŭ rukach bolšewikoŭ.

BERLIN. Uradowaja hazeta rasiejskaha spaŭniajučaha kamitetu pamiž inšym piše:

„Z našych „sajužnikaŭ" nichto bolš nie ŭkrywaje praŭdziwaj mety anhlicka francuskaha nastupleńnia. Słowa „adbudowa monarchii" — na wusnach usich. Pachod u Rasieju zakončycca dla Anhlii rastajańniem anhlickaha imperyalizmu i ŭtrataj šmat kałonij".

TELEHRAMY.

Niamieckije apawieščeńni.

17.VIII. Zachodni teatr.

Front Ruprechta Bawarskaha: Miž Izer i Ankr — ažyŭlenyje raźwiedki. Pry Wje Berken adbity nowyje nastupleńni worahaŭ.

Front hieneral-an-šefa Ben'a: Naabapał Rua worahi iznoŭ pawiali swaje silnyje šturmy. Armija hienerała Hutje adbiła ŭsie ataki. Francuzy mieli najciažejšyje straty. Pry Halu ahoń našaj artyleryi razahnaŭ hramady worahaŭ, pryhataŭlaŭšychsia da šturmu. Hłaŭny cižar učorašnich bitw prypadaŭ naabapał Awr. Worahi adbity. Pry Goenkur i la darohi Amjen — Sua zaniatyje worahami časci našych piarednich pazycyj byli ŭ načy adabrany nazad kontratakaj. Na paŭdnia ad Awr nowyje i nowyje ataki worahaŭ złamalisia całkom jašče pierad našymi linijami. Pry Nefreń artyleryjskim ahniom i ŭ piešych bitwach my adkinuli worahaŭ.

Front Niamieckaha Naślednika: Drobnyje bitwy.

Front Albrechta Wiurtemberskaha: U Elzasie, pry Largicen, my ŭwarwalisia ŭ francuskije akopy i ŭziali pałonnych.

Z anhlickaj latučaj eskadry, atakawaŭšaj Darmštad, my źbili 4 wialikije samaloty.

18.VIII. **Zachodni teatr.**

Front Ruprechta Bawarskaha: Piešyje bitwy pry Bokua i na poŭnačy ad Ankr.

Front hieneral-an-šefa Ben'a: Naabapal Awr worahi ŭčora dalej šturmawali. S silnaj padmohaj swaich pancyrnych samachodaŭ i artyleryi jany nastupali pieršaj ranicaj uzdoŭž daroh z Amjen i Mondidje ŭ Rua. Ich pancyrnyje samachody byli raźbity, a piachota adkinuta ahniom i kontratakami. Pry Bewreń adbity nowyje šturmy worahaŭ. Na paŭnočnym zachadzi ad Šoln warožyje šturmy nie mahli raźwinucca pad našym skoncentrowanym ahniom. Naabapał Rua šturmy worahaŭ złamalisia pierad našymi linijami. Na poŭnačy ad Otrež worahi ŭwarwalisia na našu piaredniuju liniju. U inšych miascoch jany adkinuty ahniom, abo kontratakami.

Front niamieckaha Naślednika: Pry Wel—udačnyje piešyje bitwy.

Front Albrechta Wiurtemberskaha: Udačnyje nastupleńnie ŭ warožyje akopy pry Blamon. U Wogiezach, u dalinie Fawr, pry Frapel, našy piarednije warty pa zahadu adstupili pierad warožymi atakami.

Kala wajny.

BERLIN (W.T.B.). U zachodnim uści kanału zatopleny 16.000 tonn. Apryč taho byli atakowany dwa małyje kreisery i niščyciel padwodnych łodak. Rezultaty niewiadomy.

BERLIN (W.T.B.). Nawakoł Anhlii našy padwodnyje łodki iznoŭ zatapili 18.000 tonn.

PARYŽ (Hawas). Pačtowy parachod «Dyena» zatoplen padwodnaj łodkaj. Utanuli 443 asoby.

19 lipnia zatoplen pačtowy parachod «Aŭstralien». Wyratawano 948 asob. — Apryč taho torpedaj ciažka papsawany druhi parachod, katory, adnak, jašče ŭdałosia wyratawać.

BERLIN (W.T.B). 13 žniŭnia našy marskije latučyje siły źbili 9 warožych latunoŭ.

WIENA (W.T.B.) 15.VIII. *Italjanski front*: Ataki worahaŭ na Tonale skončylisia poŭnaj nieŭdačaj i pad našym ahniom złamalisia s ciažkimi stratami. Na paŭdnia ad prachodu woraham udałosia ŭziać umacawany aporny punkt na Monticelo, ale kontratakaj jon byŭ nami ŭraz-že ŭziaty nazad.

U ALBANII, pry Dewoli našy wojski iznoŭ mieli ŭdaču.

BERLIN (P.T.A.). Našy padwodnyje łodki zatapili ŭ Kanale 13.000 tonn.

Biełaruskije pieśni

Hrodnienskaje huberni.

Ja ŭ baru wadu biaru,
Na kamieni sucha, —
Wyjdzi, wyjdzi, dziaŭčynańka,
Wyjdzi charašucha!
Ci takaja ja charoša,
Ci takaja luba:
Ci ja młoda wytačona
Z zialonaha duba?
A ja z duba nie tačona, —
Mianie mać radziła,
Nie ŭ ščaśliwu hadzinańku
U pialuški ŭpawiła.
Upawiwała mianie maci
U šaŭkowy pialonki,
Kałychali małojčyki
Z čužoje staronki,
U harodzie hardawica
Pawiłasia ŭ trubki,
Oj, jak lubiŭ, tak pakinuŭ,
Jak hałub hałubku.
Dwa hałuby wadu pili,
A dwa kałacili,
Badaj tyja paŭmirali,
Što nas razłučyli.
Aj nichto-ž nas nie razłučyŭ,
Jak toj susied blizki, —
Badaj jamu ciažka stała,
Jak kamieniu nizku!
Oj, papływi, sielazieniu,
Bystraju rakoju,
Nakažy, ty sielazieniu,
Što ja siratoju.

Oj, dobra tamu, (2 razy)
Chto kachańnia nia znaje,
Jamu dzień wolny, (2)
Spakojnu noč maje.
A heta biada, (2)
Da z zalotami tymi:
Ni ŭ nočy spańnia, ni rana ŭstańnia,
Ni ŭ dzień raboty.
Sonieńka ŭzyšło, ŭ horu padyjšło,
Ja ŭ dziaŭčynańki siadžu, —
Zajdu da domu, sam siabie nienawidžu:
Matula kryčyć, matula łaić,
A tatka jašče horej:
«Nie chadzi, synku, młody Jasieńku,
Da dziaŭčynańki bolej.
Da biary synku, młody Jasieńku, wały paławyja,
Da idzi ŭ pole araci:
Ci nie pakiniš, ci nie zabudziš
Ab dziaŭčynańcy dumaci!»
— Zharaŭ ja honi, zharaŭ druhija,
Pačaŭ trecija haraci,
Jak ni pakinu, tak ni zabudu
Ab dziaŭčynańcy dumaci.
Oj, daj-ža, Boža,
Ci nia wyskačyć, ci nia wybiažyć
Dziaŭčynańka pa wodu.
Blažyć dziaŭčyna, serca jadyna,
Bieleńkami nožkami.
Jak ja jaje ŭbaču, sardečna płaču
Drobnieńkimi ślozkami.

Oj, dumaj, nia dumaj,
Što ty na ŭmie maješ,
Musi ŭ swaim sercy
Druhuju kachaješ?
Oj, na što mnie inša,
Kali ty najmilša,
Dała mnie wianočak,
Z drobnaj ruty źwiŭšy
Hora-ž majo, hora,
A ja ŭsio śmiajusia,
A ja swajmu horu
Usio nie paddajusia!
Hora-ž majo, hora,
Jašče horaj budzie,
A chto majmu horu
Spahadaci budzie.
Jość u mianie bratawaja,
Wielmi ŭžo lichaja,
A jość u mianie bracińka,
A jon mianie ŭważaje.
Rasploŭ jon kasicu
Pa biełych plačycach,
Palijucca ślozańki
S pad jasnych ačycaŭ.
Nia jdzi siastra zamuž
U čužu staronku,
Bo ŭ čužoj staroncy
Pałožyš hałoŭku:
Pasyplicca rasa
Z zialonaha aŭsa,
Palijucca ślozańki
Biaz rodnaha ajca.
Pasyplicca rasa
Z zialonaje miatki,
Palijucca ślozańki
Biaz rodnaje matki.
Pasyplicca rasa
Z zialonaje pšanicy,
Palijucca ślozańki
Biaz rodnaj siastrycy.
Pasyplicca rasa
Z zialonaha hraba,
Palijucca ślozańki
Biaz rodnaha brata.
Pasyplicca rasa
Z zialonaha duba
Palijucca ślozańki
Biaz miłaha druha.

(Zapisana ŭ Biełastockim pawiecie).

Pajšoŭ kazak pa harechi,
Uziaŭ dziaŭčynu dla paciechi:
Jon harechi ščyple, ščyple,
A dziaŭčynie ŭ chwartuch syple.
Pytajecca dziaŭčynańka maładoha kazačańka:
Dzie my budziem načawaci?
— Tam my budziem načawaci,
Dzie dziakowa žyta žali.
Pytajecca dziaŭčynańka maładoha kazačańka:
Čym my budziem umywacca?
— Oj, ja budu wadzicaju,
Ty, dziaŭčyna ślazicaju.
Pytajecca dziaŭčynańka maładoha kazačańka:
Što my budziem z taboj jeści?
— Oj, ja budu jeści bułku,
A ty, dziaŭčyna, dumaj dumki.
Pytajecca dziaŭčynańka maładoha kazačańka:
Dzie my budziem z taboj žyci?
— Ja pajedu sam da rodu,
Ciabie, dzieŭku, z mostu ŭ wodu!

Drukowana u drukarni M. Kuchty. Wydawiectwo «Homan». Redaktar Jazep Saławiej.